

ชื่อหนังสือ:	ทวิภพ
ผู้แต่ง:	ทมิยันตี
สำนักพิมพ์:	ณ บ้านวรรณกรรม
ราคา:	440 บาท

มณีจันทร์ สาวแห่ง พ.ศ. นี้ ผู้ถึงพร้อมด้วยรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ ชาติตระกูลและการศึกษา ใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศมาแทบตลอด เพราะบิดารับราชการในกระทรวงการต่างประเทศ และต้องเดินทางตามประเทศต่างๆ ในฐานะเอกอัครราชทูต

เมื่อมณีจันทร์และ คุณมาลิดา ผู้เป็นมารดา กลับมาเยี่ยมบ้านเกิด มณีจันทร์ฝันซ้ำ ๆ อยู่แต่เรื่องเดียว เธอฝันเห็นเรือนทรงไทยตะกุ่ม ๆ เห็นห้องหนึ่งสลัวราง และในห้องนั้นก็มီးเสียงเรียก "แม่มณี...แม่มณีจ้า" เธอตื่นทุกครั้งที่ได้ยินเสียงเรียกนั้นนุ่มนวลชวนให้ลึลลหายิ่งนัก

มณีจันทร์ไม่เคยเล่าเรื่องนี้ให้ใครฟังแม้แต่คุณมาลิดา จนกระทั่งวันหนึ่งเธอซื้อกระจกบานหนึ่งมาจากร้านขายของเก่า กระจกบานยาวในกรอบไม้ฉลุสลักลวดลายเก่าจนฝุ่นเขรอะ ลายบางส่วนหักวิน "กระจกสมัย รัชการที่ 5" เจ้าคุณวิศาลคดี ชายชราผู้ขายบอกเธอ ที่กระจกมีรอยร้าวเป็นทางจากมุมลงมา มณีจันทร์ใช้ปลายนิ้วเช็ดกระจกเฉพาะตรงหน้า แว็บแรกเธอรู้สึกคุ้นเคยราวกับเคยเห็นคันฉ่องกรอบนั้นมาช้านาน หัวใจเอิบอาบซาบซ่าละม้ายได้ของรักคืนมา

กระจกบานนั้นถูกตั้งไว้ในห้องนอนของเธอ ทำมุมกับอ่างล้างหน้าและเหยือกโบราณที่มีอยู่เดิม ถึงอัศจรรย์หลายอย่างเกิดขึ้นกับเธอแม้มยามหลับและยามตื่น เธอรู้สึกถึงความผูกพันแนบแน่นที่มีต่อเจ้าของเสียง "แม่มณี...แม่มณีจ๋า" ทั้งที่ไม่เคยเห็นหน้าผู้เรียกเลย วันหนึ่งเธอก็ได้เห็น "เขา" เห็นรูปถ่ายที่บ้าน กุลวรงค์ เพื่อนสนิท มณีจันทร์รู้สึกวุ่นวายใจในใจคนนี่แน่นอน จึงชักไชรัจนได้ความว่าท่านคือ เจ้าคุณอัครเทพวรากร หรือ หลวงเทพเอกอัครราชทูตไทยคนแรกประจำสหรัฐอเมริกา และคุณหญิงของท่านชื่อ "คุณมณี" มณีจันทร์จึงขอรูปหลวงเทพจากกุลวรงค์ รูปที่ได้มาเหมือนสายใยที่ร้อยรัดความรู้สึกของมณีจันทร์ให้แนบแน่นกับผู้ชายในฝันมากขึ้น จนกลายเป็นเส้นที่ขีดขึ้นระหว่างเธอกับ ไรวัด นายทหารหนุ่มแห่งกองทัพบกผู้ถึงพร้อมทั้งชาติตระกูล ทรัพย์สมบัติ และความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ไรวัดรักมณีจันทร์มาก แต่รู้สึกว่าการกลับมาเมืองไทยคราวนี้มีมณีจันทร์แปลกไป เขารู้สึกว่าเธอมีคนอื่นทำให้เขาอ่อนนุ่มใจยิ่งนัก

กระจกที่ได้มาทำให้มณีจันทร์เกิดเห็นภาพนิมิตหลายครั้งจากเงาสะท้อน แต่เธอก็บอกใครไม่ได้ เธอจึงไปคุยกับ ดร.ตรอง นักฟิสิกส์เพื่อนสนิทอีกคน ดร.ตรอง ยืนยันความเป็นไปได้ของการมองเห็นภาพในอดีต ทำให้มณีจันทร์มั่นใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับเธอไม่ใช่เรื่องเหลวไหล

มณีจันทร์แน่ใจว่า กระจกเป็นสื่อจากเธอถึงเจ้าคุณอัครเทพวรากรในอดีตและรับภาพจากอดีตมาถึงเธอ ทุกวันเธอจดจ่ออยู่กับการหาหนทางให้ติดต่อกับภาพในอดีตนั้นได้ เพราะเธอรู้สึกว่ามีผู้ที่อยู่ไกลโพ้นในอดีตก็หวนหาเธออยู่เช่นกัน และด้วยกระแสนิจแห่งความผูกพันที่รุนแรง ทำให้กระจกเกิดพลาสมาภาพจึงมณีจันทร์หลุดเข้าไปสู่ห้วงแห่งกาลเวลาย้อนกลับไปสู่อดีตผู้ชายที่เธอเฝ้าใฝ่หามาตลอด

ความผูกพันและใฝ่หากันค่อย ๆ สานตัวเป็นความรักที่อ่อนหวาน โดยทั้งสองฝ่ายไม่ต้องเอ่ยปากบอกรักกัน ซึ่งขณะนั้นเจ้าคุณอัครเทพวรากร ซึ่งขณะนั้นเป็นแค่เพียงหลวงอัครเทพวรากร ไม่เคยคิดตามหาห้วงนอนปลายเท้าของครุณีแรกรุ่งนัยที่กำลังคนผู้สุดซึ้งกลางเรือนชานผู้นี้เลย และยิ่งกว่านั้นยังคิดปกป้องดูแลหนทางแห่งการไป-มาของเธอให้สะดวกราบรื่น โดยไม่ให้ใครรู้เห็นอีกด้วย

วันหนึ่งความก็แตกจนได้ เมื่อบ่าวไพร่สังเกตเห็นความแปลกของนายจนเล่าลืออื้ออึงว่านายเลี้ยง ผี เมื่อ ม้วน บ่าวสาวได้ประจันหน้ากับผีมาเยือนในห้องนอนของหลวงเทพ และในที่สุด คุณหญิงแสร้ มารดาของหลวงเทพได้ประจักษ์ด้วยตาตนเองว่า มีสาวน้อยมาเยือนบุตรชายของท่าน โดยผ่านทางกระจก

ความน่ารักและอิริยาอาการและการพูดจาของมณีจันทร์ ผูกใจคุณหญิงและบ่าวไพร่ทั้งบ้านไว้ได้ การได้มาเยือนอดีต ทำให้มณีจันทร์ใฝ่ใจที่จะค้นคว้าช่วงเวลาที่ผ่านมาที่เธอมาเยือน และเมื่อยิ่งรู้ว่าปัญหาที่ยิ่งใหญ่ของประเทศในตอนนั้นคือ การที่ฝรั่งเศสคุกคามจะเอาดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงของไทยไปครอบครอง ปัญหานี้หลวงเทพต้องร่วมแก้ด้วย มณีจันทร์จึงยิ่งใฝ่ที่จะหาทางช่วยประเทศให้พ้นจากการล่าอาณานิคม

มณีจันทร์ใช้ความรู้ความสามารถช่วยงานหลวงเทพในงานของบ้านเมืองเท่าที่เธอจะช่วยให้ และเธอก็ได้แสดงความฉลาดเฉลียวสูงสุดให้ปรากฏในงานเลี้ยงทูตานุทูตข้าราชการชาวต่างประเทศ หลวงเทพปักใจว่าผู้หญิงคนนี้แหละที่เขาจะเลือกเป็นคู่ครองแทน แม่ประยงค์ สาวน้อยผู้งดงามอ่อนหวาน ซึ่งผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายหมายไว้ให้แก่กัน

หากแต่คุณหลวงจะมั่นใจได้อย่างไรว่า สาวน้อยผู้มาเยือนทางกระจกนั้นจะอยู่กับเขาได้ตลอดไป กระจกบานนั้นไม่เคยให้ความแน่นอนในการมาและไปของเธอ ไม่เคยให้ความมั่นใจว่า เธอจะอยู่ในภพของเขาได้นานเท่าที่เขาต้องการอยากให้อยู่ เขาต้องยอมจำนนกับกระจกบานนี้หรือไม่ หากคนสองคนหลวงเทพ และมณีจันทร์จะประคองรักแท่ระหว่างกันให้ดำเนินต่อไปได้ คงต้องมีใครสักอะไรเพื่อรักแท่แน่นอน

รักแท้... ไม่เคยเลือกเวลา สถานที่ หรือแม้กระทั่งภพหรือยุคสมัย

คนจะรักกัน ความรักนั้นสามารถเกิดได้ในทุกที่ บางครั้งดูเหมือนจะเป็นเรื่องปาฏิหาริย์ เรื่องเกินจริงที่คนสองคนจะมารักกันได้

แต่เมื่อความรักเกิดแล้ว...เมื่อปาฏิหาริย์เกิดแล้ว ก็ทำเวลาทุกวินาทีที่ปาฏิหาริย์ยังคงอยู่ให้ดีที่สุด เพราะเราไม่รู้ว่าปาฏิหาริย์จะจบลงเมื่อไหร่ จะได้ไม่เสียใจทีหลังเพราะเวลาที่ได้อยู่ด้วยกัน เราได้ใช้เวลาร่วมกันอย่างดีที่สุดแล้ว.